

From Ganander's *Udempia uloswalituita satuja* (1784).

Yhestä Kissasta ja Kukosta.
of one cat and a rooster

Kukolle tapahtu kerran se kowa lykky,
to the rooster happened once that hard luck
että hän joutui Kissan kynsijn.
that he ended up in the cat's claws.

Tällä oli tosin hywä halu syödä hänen lihaansa,
that one had really a good will to eat his flesh
mutta ei hän tahtonut lahdata häntä ilman edes annettua syytä.
but he did not want to slaughter him without a presented reason.
Kuulesta, sano hän: mixi sinä, jokaikinen yö
listen, said he: why are you, every night
teet semmosen menon ja huudon, ettei yxikään
making such a racket and noise, that no-one
täsä seudusa saa nukkua sinulda?
in this area can sleep because of you?

Kukko kaunisteli asiansa ja sanoi:
the rooster embellished his business and said
en minä ikään herätä ketään,
I never wake up anyone
ennenkuin aika on wäelle ylösnosta työhönsä.
before it is time for the folks to rise up and go to work.

Tule, tule, ilman muita estelemisiä, sanoi Kissa:
come, come, without further delay, said the cat
nyt on minun aikani einehteä, ja sinun pitä tietämän,
now it time for me to eat breakfast, and you must know
ettei Kissat elä pakinalla, ja sillä samalla kääkisti hän hänen,
that cats do not live on talking, and with that he swallowed him
ja lopetti sekä Kukon, että tämän sadun.
and ended both the rooster and this tale.

Oppi tästä. Joll' on halu koiraa lyödä, kyllä se aseenn löytää.
Learn from this. Who has a mind to beat his dog, he will find a weapon.